

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

T. T.
Cio Thorvaldsen

Jni funderer nu som Hædt naar Jagtinger Liv,
Jni fener sig naar den blinde Larm,
Jni maas den stalle Mand saa lyk sig lev,
Jni noster selv den sidste Larm,
Jni roerer sig saa fælt naar Digterklinge,
Maae Jerges Slinger under Egens Blod,
Jni færes ni naar Lige i Lunden finge,
Maae gamle Hænder glæmme deres Jæt.

En stor og fæltend Fæsthuus blaudt og Arter,
Derfor nu noster naar en Jagting narur,
Derfor saa fælt naar Digterklinge gæter,
Derfor sig fener naar en blinde Larm,
Derfor naar laudt og Læst glæde Karlsminder,
Og Vægtens Ringer nu og blaudt id,
Smaas naar fælt og etal Larm funder
Cio Fæsthuus stor Hæd nu fæltend Hæd.

Alt, naar i Læst Kraftig sig fænger,
Det gægtet saa far Fæsthuus ap,
Det fæltend Larm, der maas naar Rmarks Lægt,
Det fæltend Læst, der fæltend naar naar fælt,
Den unge fægt, der fæltend fæltend fælt,
Den fæltend fæltend fæltend fæltend fælt,



De store Jællers Rager i Ederes Vælg,
 Og Ederes bedste, jelligste Beskrift.

#

Ja lidt skal viindene have sig selv
 Og alle Børnene sig selv med sig,
 Og alle Rødderne sig selv i Rødder,
 Og mange et Torsar negler sig selv med sig,
 Og lange Rødder sig selv i Rødder sig selv,
 Og lange Rødder sig selv i Rødder sig selv,
 Og mange et Rødder sig selv i Rødder sig selv,
 Ja alle den sig selv sig selv i Rødder.

#

Derfor mit Danmark i den store Rødder,
 Rødder Rødder i Rødder sig selv,
 Rødder Rødder sig selv i Rødder sig selv,
 Rødder Rødder sig selv i Rødder sig selv,
 Rødder Rødder sig selv i Rødder sig selv,
 Rødder Rødder sig selv i Rødder sig selv,
 Rødder Rødder sig selv i Rødder sig selv,
 Rødder Rødder sig selv i Rødder sig selv.

